सम्भोग सम्भोगः पुष्टिनम्रुते । कथायिते हि वस्त्रादौ भूयानागो विवर्द्धते ।

शृङ्गारभूषण न० शृङ्गारे तदर्थं भूषणम् । सिन्दूरे हेमच० ।

शृङ्गारयोनि स्त्री ६त० । कामदेवे हला० ।

शृङ्गारिन् पु० शृङ्गारः उद्दीपनत्वेनास्त्यस्य इनि । १पूगे तत्फलभक्षणे हि कामोद्रेक इति तथा तथात्वम् । २गजे मेदि० । ३सुवेशे त्रि० । ४माणिक्ये पु० राजनि० ।

शृङ्गिक न० शृङ्गं तदाकारोऽस्त्यस्य ठन् । १विषभेदे २अतिविषायां स्त्री शब्दर० [स्त्रियां ङीष् ।

शृङ्गिण पु० शृङ्गं युद्धसाधनत्वेनास्त्यस्य इनन् । मेषे हेमच०

शृङ्गिन् पु० शृङ्गमस्त्यस्य इनि । १मेषे २कुलाचलभेदे शृङ्गवच्छब्दे इत्यम् । ३पर्वतमात्रे ४मुनिभेदे ५शृङ्गे च । ६शृङ्गयुक्ते त्रि० मेदि० । ७धेन्वां स्त्री ङीष् । ८सुवर्णे ९लिङ्गे १०मल्लिकायां १०ज्योतिष्मत्यां च स्त्री मेदि० । मुनिभेदस्य शमीकर्षिपुत्रः स हि परिक्षितं प्रति तक्षकदंशनशापमदात् इति विष्णुपु० स्थितम् ।

शृङ्गी स्त्री शृङ्गमस्त्यस्या अच् गौरा० ङीष् । १महुरस्य प्रियायाम् अमरः । पुंसो० ङस्वः । शृङ्गिरित्यपि तत्रार्थे शब्दर० । २अतिविषायां २वृषभौषधौ अमरः । ४कर्कटशृङ्ग्याम् ५मुक्ते ६विषे च राजनि० । ७भूषणस्वर्णे रत्नकोषः "महुरस्यप्रिया शृङ्गी" इत्यमरे महुरसी अप्रियेति नामद्वयम् । तेन (शिङ्गी) मतैस्सस्वेदं नाम इति भरतः ।

शृङ्गीकनक न० अगि-कि बा० सम्प० ङीप् शृङ्गी अलङ्कारस्तदर्थं कनकम् । भूषणार्थस्वर्णे अमरः । [मरः ।

शृङ्गिणि स्त्री शृ-ङ्गि वा क्तिन् तस्य निः पृषो० । अङ्गुले अ-

शृत त्रि० शृ-क्त । १पक्वे अमरः २क्वथिते जलादौ च "द्रव्यादुत्थापितात्तोयात् वह्निना परितापितात् । निःसृतो यो रसः पूतः स शृतः सुसुद्धृतः" वैद्यशास्त्रे २द्रव्यक्वाथजे रसे पु० ।

शृध अपानशब्दे भ्वा० आ० इता० लुङि लृटि लृङि च उभ० अक० सेट् क्लावेट् । शर्द्धते अशृद्धत् शर्द्धिता शर्द्धिष्यते ।

शृध क्लेदने भ्वा० उभ० सक० सेट् क्ला वेट् । शर्द्धति ते अशर्द्धीत् अशर्द्धिष्ट ।

शृध अक्षणे चु० उभ० सक० सेट् । शर्द्धयति ते अशशर्द्धत् त

शृधु पु० शृध-कु । १बुद्धौ विश्वः । २कुत्सिते २अपाने संक्षिप्तसा०

शृ हिंसने क्र्या० पा० पर० सक० सेट् । शृणाति अशारीत् । शीर्णः ।

शेखर पु० शिखि-गतौ, अरन् पृषो० । १शिखायां २मूर्द्धस्थितमाल्ये च अमरः । ३चन्द्रायां स्त्री शब्दर० ङीप् । ४गीताङ्गे ध्रुवभेदे पु० तल्लक्षणं यथा "द्वादशाक्षरपादः स्यात् स चाक्षरशुभङ्कृत् प्रभोः । द्वादशे च रसे वीरे गीयते शेखरो ध्रुवः । चतुर्थुर्भमेदाभ्यां स भवेन्ध्रुवशेखरः" संगीतदा० । [त्रि० ।

शेप पु० शी-पन् । १मेढ्रे शिश्ने शब्दच० । २शयनकर्त्तरि

शेपाल पु० शेपः शयित इवालति अल-अच् । शैवाले शब्दर०

शेफ पु० न० । शी-फन् । १शिश्ने अमरः २शयनकर्त्तरि त्रि० । शुक्रपाते सति शेते शी-अधि फुक् च शेफोऽत्र न० "गोर्द्विङ्गं चिह्नशेफसोः" अमरः । शेफशशेफसौ शेफ शेफौ शेवयति पक्षशब्दास्तत्रार्थे तत्र पृषो० साधुरिति भरतः । [ङीप् । शेफालिकायां शब्दमा० ।

शेफालि(ली) स्त्री शेफाः शयनशालिनः अलयो यत्र वा

शेफालिका स्त्री शेरते इति शेपाः अलयो यत्र वा कप् । (शिउलि) पुष्पवृक्षे अमरः "शेफालिका कटूण्या च तिक्ता रूक्षा च वातकृत् । कफाङ्गवन्निवातघ्नी शूलमातङ्गदोषकृत्" राजनि० । [अमरः ।

शेमुषी स्त्री शी-विच् शेः मोऽन्तं सुष्यति सुष-क । बुद्धौ

शेल गतौ चालने च भ्वा० पर० सक० सेट् । शेलति अशेलीत् । अदित् चङि न ह्रस्वः ।

शेलु पु० शेल-उण् । बहुवारवृक्षे अमरः ।

शेव पु० शुक्रपाते सति शेते शी-वन् । पुंचिह्ने २वृषणे ३अण्डे च उणादिकोषः ।

शेवधि पु० शेः धनादिभोक्तृस्य अवधिः । "पद्मोऽस्त्रियां महापद्मः शङ्खोमकरकच्छपौ । मुकुन्दकुन्दनीलाश्च निधयो नव शेवधिः" इत्युक्ते नवविधे निधौ अमरटीका ।

शेवल न० शी-विच् तथाभूतः सन् वलते वल-अच् । शैवाले (शेओला) शब्दच० ।

शेवाल न० शेते विच् शी-सन् वलते वल-संज्ञायां कर्त्तरि अच् । १शैवाले शब्दर० । २आकाशगङ्गायां स्त्री राजनि० ।

शेष पु० शिष-अच् । १अनन्ते सर्पराजे सर्पभेदे २बलदेवे च मेदि० । ३अवशेषे अमरः । ४गजे ५उपयुक्तेतरवस्तुनि कलयपालः । ६भगवतो कालसंज्ञमूर्त्तौ "एका भगवतो मूर्त्तिस्तामनन्तां प्रचक्षते । वासुदेवाभिधाना सा गुणातीता सुनिष्कला । द्वितीया कालसंज्ञा च तामसी शेषसंज्ञिता । निहन्ति सकलांश्चान्ते वैष्णवी परमा ततः" कूर्मपु० ४८अ० । "शेषे पशौ" पा०सू० उक्तादन्यः